

Povýšenie svätého kríža 2025

AI „Prečo?“ Otázka, ktorú si v živote všetci kladieme. Chceme vedieť, prečo sa nám stávajú rôzne veci. Väčšina z nás je nastavená mentálne tak, že máme svoj vlastný scenár života, svoju vlastnú predstavu, akoby mal náš život vyzeráť. Často to však nie je tak, ako sa to skutočne stane. A otázky sa znova len tak sypú: Prečo sa náš životný scenár zmenil? Prečo sa náš život neuberá smerom, akým chceme? Je za týmito životnými udalosťami skrýty nejaký zmysel alebo účel? Dokážeme veriť v dobrého Boha navzdory drvivým tragédiám, utrpeniam a krížom?

KE Evanjelium dnešnej slávnosti nám naznačuje odpoveď na tieto a podobné otázky: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“

DI Tento úryvok Jánovho evanjelia nám jasne pripomína dôležitú pravdu. Božia dobrota je úžasná. Počíta s utrpením, krížom a smrťou ako nástrojom lásky, ktorý vedie k večnému životu. Nepočíta s ľahko dosiahnuteľným úspechom. Boh Otec dovoľuje, aby sa jeho Syn stretol s utrpením alebo zmenou scenára života, aby nám ukázal hĺbku svojej dobroty. Boh Otec ukazuje, že chce byť s nami v spojení, aktívne konať v našich životoch.

PAR Boh Otec nám chce sprostredkovať svoju dobrotu aj keď náš život nebeží podľa našich predstáv a budúcnosť je neistá. Boh Otec má plán pre náš život. Súčasťou Božieho plánu je aj utrpenie, zlomenosť, kríž. Veď tak je to aj u jeho milovaného Syna. Utrpením a krížom chce Boh v nás vytvoriť srdce plné nádeje a trpezlivosti. Utrpenie a kríž sú pozvaním k tomu, aby sme svoju lupu zamerali na Boha. Utrpenie a kríž je cesta ako nás vymaniť z nervóznej kontroly všetkého v živote a priviesť nás do Božej náruče. Zmyslom utrpenia a zlomenosti nie je zdriť nás v našej slabosti, ale očistiť dobrotu a požehnanie, ktoré už na nás spočíva, aby sme sa mohli rozdávať ešte viac. Totiž naše srdcia sú často preplnené rôznymi pripútanosťami až závislosťami. Sami sa ich zbaviť ani nevieme, a často ani nechceme. Utrpenie pre nás môže urobiť to, čo sami urobiť buď nechceme, alebo nedokážeme. Očisťuje a prehľbuje našu vieru. Zbavuje nás pripútanosti k našim plánom a scenárom. Vytvára v nás nový priestor. To je tiež dôvod prečo svätí utrpenie vítali. Uvedomovali si, že ide o zásadnú skutočnosť Božej lásky – aby sa odpúťali ich srdcia takým spôsobom, ktorý sami dosiahnuť nemohli. Utrpenie, zlomenosť a kríž berie Boh Otec ako ten najlepší nástroj duchovného uzdravenia a spásy.

Benediktínsky mních Anselm Grun v knihe *Kríž* píše: „Utrpenie sa dnes tabuizuje. Má zo života zmiznúť. Tým sa od nás žiada veľa. Zabúdanie na utrpenie však paradoxne vedie k bezcitnosti, k tvrdosti, k izolácii. Človek potom už nie je schopný cítiť s druhými a vžiť sa do nich. Ide mu len

o vlastné sebecké šťastie. To však na oplátku nemôže dosiahnuť, pokiaľ sa bude utrpeniu a krížu vyhýbať.“

Don Ruotolo v knihe *Kto zomrie, uvidí* o utrpení píše: „... trpieť na tejto zemi je Božím darom, ako je darom pre robotníka, keď sa unaví pri práci v nadčase, za ktorú je potom hojne odmenený.“

MY Páter Jozef Šupa v knihe *Múdrosť života* podáva túto skúsenosť: Ako mladý kňaz som chodil každý prvý piatok k staručkej pani učiteľke. Neskôr som si hovoril, že som sa k nej chodil učiť veriť. Rozprávala mi o svojom ťažkom živote. Muž jej zomrel. Ostala so štyrmi deťmi. Podarilo sa jej ich vychovať. A potom prichádzala rana za ranou. Dcéra v osemnástich zomiera na zápal pľúc; ďalší syn dva a pol roka po svadbe; a ďalší, ktorý jej hovorieval: Mamička, už ti budem môcť všetko vrátiť, krátko pred promóciou na lekára.

Keď šla po ulici, počula, ako si ľudia vracia: Táto žena už istotne prestane veriť v Pána Boha. Obrátila sa k nim a povedala: - Ľudia, nerúhajte sa! Neviete, čo hovoríte. -

A hoci ju údel života ani potom neušetril ťažkých chvíľ, nikdy neprestala veriť a stáť spolu s Ježišovou matkou pod svojím krížom. Hovorievala: - Prestať veriť a dôverovať Bohu znamená, že sme mu v skutočnosti nikdy neverili. – ADE Ťažké chvíle nášho života nám nastavujú zrkadlo. V ňom vidíme, aká je naša viera a dôvera, naša múdrosť či nebudaj nemúdrosť života. Prosme, aby nás také chvíle nezlomili, ale utvárali z nás krásnych ľudí dôverou v Boha.

Ďakujeme za kríže, utrpenia a zlomenia, lebo si nás tak Boh formuje. Prosme pri tejto svätej omši, aby sme sa naučili zlomenia, utrpenia a kríže nielen s otázkou PREČO, ale hlavne s nádejou a trpezlivosťou, pretože nevieme akú krásu chce z toho všetkého vykúziť dobrotivý Boh Otec. Amen.